

МИНИСТЕРСТВО ЗА НАДВОРЕШНИ РАБОТИ 3798.

О Б Ј А В А

Договорот за економска соработка меѓу Владата на Република Македонија и Владата на Република Унгарија, склучен на 12 мај 2011 година во Скопје, ратификуван од Собранието на Република Македонија со Законот за ратификација на Договорот за економска соработка меѓу Владата на Република Македонија и Владата на Република Унгарија, („Службен весник на РМ“ бр. 132/11), ќе влезе во сила на 9 декември 2011 година.

30 ноември 2011 година
Скопје

Министер,
м-р Никола Попоски, с.р.

МИНИСТЕРСТВО ЗА ЗЕМЈОДЕЛСТВО, ШУМАРСТВО И ВОДОСТОПАНСТВО 3799.

Врз основа на член 47, став (1) од Законот за процена („Службен весник на Република Македонија“ бр. 115/10 и 158/11), министерот за земјоделство, шумарство и водостопанство донесе

М Е Т О Д О Л О Г И Ј А ЗА ПРОЦЕНА НА ВРЕДНОСТА НА СРЕДСТВАТА ВО ЗЕМЈОДЕЛСТВОТО

I. Општи одредби

Член 1

Со оваа методологија се уредува начинот на процена на вредноста на средствата во земјоделството.

Член 2

Процена на вредноста на средствата во земјоделството може да се врши на повеќе начини во согласност со спецификата на средството, земајќи ја предвид употребната вредност, времето и местото на купување, продавање, преработка или замена со друг материјал, подигнувањето (насади) и одгледувањето (основно стапо до сточарството).

Процена на вредноста се врши на постојаните и обртните средства во земјоделството.

Член 3

При процена на вредноста на постојаните средства во земјоделството се применуваат методот на набавна вредност, методот на приносна вредност и методот на капитална вредност.

При процена на вредноста на обртните средства во земјоделството се применуваат методот на набавна вредност, методот на еквивалентна замена и методот на употребна вредност.

Под постојани средства, од став 1 од овој член, се подразбираат оние средства кои во процесот на производството се употребуваат во повеќе производни циклуси и кои за целниот тој период не го менуваат својот физички облик, току само ја пренесуваат својата вредност постапно, дел по дел на новите производи, според степенот на нивното физичко трошење.

Под обртни средства, од став 2 од овој член, се подразбираат оние средства кои во текот на една година се трансформираат во пари преку продажба на новодобиените производи и услуги.

II. Метод на набавна вредност

Член 4

Набавната вредност зависи од вредноста на средството по фактура на добавувачот, зголемена за ефективните зависни трошоци на набавката, со крајна дестинација франко купувач.

Во зависни трошоци на набавката спаѓаат трошоците за: натовар, претовар, истовар, превоз до складиште-то на купувачот, осигурување на работата за време на транспортот, документирано кало, растур, крш, трошоци за сопствена или за туѓа амбалажа, како и посредничка провизија при остварување на набавката и при пробно работење.

Член 5

Набавната вредност се утврдува за единица мера (тон, килограм, литар, број, метар, квадратен метар, кубен метар и сл.). Како основа за утврдување на набавната вредност служи куповната или фактурната цена содржана во фактурата на добавувачот (продавачот), при што на фактурната цена се додаваат трошоците на набавката, како и некои други дополнителни трошоци, што не мораат секогаш да бидат одредени за единица мера, тука влегуваат во вкупната фактурна вредност со сите договорени или со сите вообщичени корекции.

Набавната цена по единица мера за еден вид средство се утврдува кога набавната вредност наведена во фактурата се дели со количеството. Ако при набавката во фактурата се содржани повеќе средства, тогаш заедничките трошоци на набавката се распределуваат по средство, според количеството, тежината или фактурната цена на одделните средства. Пресметаните износи (дел од заедничките трошоци) се додаваат на фактурните вредности на одделните средства со што се добива вкупната набавна вредност по средство. Набавната цена по единица мера за еден вид средство се утврдува кога вкупната набавната вредност по средство се дели со количеството.

Член 6

Во случај кога моментот на купување и моментот на почнување со користење на средството се поклонуваат, тогаш набавната вредност на купеното средство се поклонува со реално исплатениот износ. Ако се отстапува од претходното поклонување на моментот на купување од моментот на почнување со користење на средството, тогаш утврдената куповна вредност се зголемува за сите направени трошоци за нормално функционирање на средството.

Член 7

Ако постојаното или обртното средство не е купено, тука е произведено во земјоделското стопанство, тогаш набавната вредност се утврдува како сума на сите трошоци направени за производство на средството. Каде постојаните средства, трошоците направени за производство на средството дополнително се зголемуваат за износ утврден со примена на соодветна каматна стапка, во согласност со периодот за кој се ангажирани средствата.

Член 8

Набавната вредност на постојано средство се утврдува на следниот начин:

$$N_v = a_0 r^{n-1} + a_1 r^{n-2} + a_2 r^{n-3} + \dots + a_n$$

каде што:

N_v = набавна вредност,

$a_0, a_1, a_2, a_3, \dots, a_n$ = трошоци по години,

n = години,

r = каматен фактор ($r = 1 + \text{каматна стапка}/100$).

III. Метод на приносна вредност

Член 9

Приносната вредност на постојаните средства се добива на начин при кој се врши процена на чистата годишна корист што ја создава средството во периодот

на неговото користење. Приносната вредност покажува колку максимално смее да се плати, односно да се вложи за постојаното средство, како економска определена цена за средството чија цел е да се користи во процесот на производство.

Приносната вредност се утврдува така што за секоја година на користење на средството се утврдува вишокот приходи над трошоци, како чиста годишна корист. Потоа секоја чиста годишна корист се дисконтира на почетен момент, а тоа е моментот кога почнува користењето на средството, применувајќи сложена каматна стапка што одговара на условите во кои се извршува користењето на средствата и на процесот на инвестирање на таквите средства.

Член 10

Приносната вредност исказана како чиста годишна корист се означува со R_n и претставува разлика меѓу приходите (b_n) и трошоците (a_n) во дадена година (n), при што:

$$R_n = b_n - a_n$$

Постојат неколку начини за пресметување на приносната вредност и тоа:

-кога чистите годишни користи се различни по години за цело време на користење на постојаното средство, приносната вредност се утврдува по следната формула:

$$P_v = R_1 r^{n-1} + R_2 r^{n-2} + R_3 r^{n-3} + \dots + R_{n-1} r + R_n$$

-кога чистите годишни користи не се различни во секоја година, туку се групираат по одредени периоди (интервали), приносната вредност се утврдува по следната формула:

$$P_v = \frac{R_1}{i} (r^n - 1) + \frac{R_2}{i} (r^n - 1) + \frac{R_3}{i} (r^n - 1) \dots + \frac{R_n}{i} (r^n - 1)$$

-кога чистите годишни користи се еднакви или приближно еднакви во сите години на искористување на постојаното средство ($R_1=R_2=R_3=\dots=R_n$), а постојаното средство нема крајна вредност, приносната вредност се утврдува по следната формула:

$$P_v = R \frac{r^n - 1}{r - 1}$$

-кога чистите годишни користи се еднакви или приближно еднакви во сите години на искористување на постојаното средство ($R_1=R_2=R_3=\dots=R_n$), а постојаното средство има крајна вредност, приносната вредност се утврдува по следната формула:

$$P_v = R \frac{r^n - 1}{r^n(r - 1)} + \frac{V_n}{r^n}$$

При временски неограничено реализирање на чистите годишни користи, приносната вредност се утврдува по следната формула:

$$P_v = \frac{R}{r - 1}$$

каде што:

P_v = приносна вредност,

R = чиста годишна корист,

R_1, R_2, \dots, R_k = просечни годишни користи по периоди (интервали),

i = коефициент на калкулативната стапка (каматна стапка/100),

r = каматен фактор ($r = 1 + i$),

n = број на години на искористување на постојаното средство,

p_1, p_2, \dots, p_k = траење на периодите во години,

V_n = крајна вредност на постојаното средство.

IV. Метод на капитална вредност

Член 11

Капиталната вредност претставува разлика меѓу сумата на дисконтирани приходи и сумата на дисконтирани трошоци во даден пресметковен момент.

Капиталната вредност ги опфаќа периодот на набавка, подигнување на насад или одгледување на одредена категорија добиток во сточарството и периодот на производство.

Капиталната вредност може да се утврди на неколку начини и тоа: во текот на изградбата на постојаното средство, во периодот на неговото искористување или на крајот на неговото користење.

Член 12

Каде методот на капиталната вредност се утврдува следното:

-моментот кога се пресметува капиталната вредност; и

-пресметковниот момент (t) на кој се дисконтираат сите примања и сите издавања што се настанати по тој момент.

Пресметковниот момент (t) може да се утврди пред првото парично издавање за средство, при што капиталната вредност ги содржи сите планирани трошоци и сите планирани приходи или во некој даден момент избран за процена на капиталната вредност (најчесто моментот веднаш по завршување со инвестирањето). Ако за момент за процена на капиталната вредност се земе моментот кога почнува искористувањето на средство, тогаш во тој момент капиталната и приносната вредност се изедначуваат.

Член 13

Постојат неколку начини за пресметување на капиталната вредност и тоа:

Кога чистите годишни користи се различни по години за цело време на користење на постојаното средство, капиталната вредност се утврдува по следната формула:

$$K_v = \frac{R_1}{r} + \frac{R_2}{r^2} + \dots + \frac{R_n}{r^n} - a_0$$

Кога чистите годишни користи се еднакви или приближно еднакви по години за цело време на користење на постојаното средство, капиталната вредност се утврдува по следната формула:

$$K_v = R \frac{r^n - 1}{r(r - 1)} - a_0$$

Кога инвестицијата се состои само од едно парично издавање за купување на постојаното средство, а се освртуваат приходи што траат неограничено, капиталната вредност се утврдува по следната формула:

каде што:

K_v = капитална вредност,

R = чиста годишна корист,

r = каматен фактор ($r = 1 + \text{каматна стапка}/100$).

n = број на години на искористување на постојаното средство,

a_0 = приходи,

a_0 = почетни вложувања.

V. Метод на еквивалентна замена

Член 14

Методот на утврдување на најевтина еквивалентна замена ја утврдува вредноста на обртното средство преку вредноста на оние средства кои по функција и дејство можат да послужат како еквивалентна замена, а чија набавна вредност е позната. При примена на овој метод прво се одредува функцијата и дејството на

обртното средство кое се проценува, а потоа се утврдува најевтината еквивалентна замена на средството преку количеството на средствата кои имаат еднаква функција и дејство во производството. Со тоа се добива горната граница за процена на вредноста на средството.

VI. Метод на употребна вредност

Член 15

Методот на употребна вредност ја утврдува економската корист што се постигнува со употребата на обртното средство во процесот на производство. Овој метод, уште познат под името метод на преработена вредност, се заснова на процена на вредноста (користа) од употребата на обртното средство во производството. Прво се утврдува зголемениот износ на вредноста што настанува при употреба на средството, а потоа од проценетата зголемена вредност се одземаат зависните трошоци врзани со употребата на обртното средство.

VII. Извештај за процена на вредноста на средствата во земјоделството

Член 16

За извршената процена според оваа Методологија се составува извештај за процена на вредноста на средствата кој содржи: воведен дел, објаснување на користената методологија, резултати од процената (над), заклучок со стручно мислење и прилози.

VIII. Завршна одредба

Член 17

Оваа методологија влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр.02-1082/3

5 декември 2011 година
Скопје

Министер,
Љупчо Димовски, с.р.

МИНИСТЕРСТВО ЗА ТРУД И СОЦИЈАЛНА ПОЛИТИКА

3800.

Врз основа на член 113 став 3 од Законот за социјалната заштита („Службен весник на РМ, бр. 79/09, 36/11 и 51/11), министерот за труд и социјална политика, донесе

ПРАВИЛНИК ЗА НАЧИНОТ НА ВОДЕЊЕ И СОДРЖИНА НА ЕВИДЕНЦИЈАТА ЗА КОРИСНИЦИТЕ НА ПРАВАТА ОД СОЦИЈАЛНА ЗАШТИТА И ДОКУМЕНТАЦИЈАТА ЗА СТРУЧНАТА РАБОТА

Член 1

Со овој правилник се припишува начинот на водење и содржина на евиденцијата за корисниците на правата од социјалната заштита и документацијата за стручната работа и поблиску се определуваат корисниците на социјалната заштита.

I. НАЧИНОТ НА ВОДЕЊЕ И СОДРЖИНА НА ЕВИДЕНЦИЈАТА ЗА КОРИСНИЦИТЕ НА ПРАВА ОД СОЦИЈАЛНА ЗАШТИТА

Член 2

Евиденцијата за корисниците на правата од социјалната заштита содржи податоци за граѓани (дете, адолосцент, вароско лице, старо лице), семејство, домаќинство и група на граѓани, изложени на социјален ризик, видот, обемот и времетраењето на користените права од социјална заштита.

Евиденцијата од став 1 на овој член, се води во центарот за социјална работа во регистар, пишано и електронско досие на корисник и во електронска форма во информатичка програма за администрирање на права и информатичка програма за администрирање на услуги од социјална заштита на начин, форма и содржина, пропишани со овој правилник.

Другите установи за социјална заштита, евиденцијата од став 1 на овој член, ја водат во матични книги и досие на корисник, на начин, форма и содржина пропишани со овој правилник.

Водењето на евиденцијата се врши ажуарно, уредно и систематизирано, со читлив ракопис и со компјутерски внес.

1. Регистар

Член 3

Регистар на корисници на социјална заштита (во натамошниот текст: регистар) води центарот за социјална работа.

Регистарот се води и во електронска форма.

Член 4

Регистарот е книга со димензии 29,5 x 42,0 см. Книгата ја сочинуваат 400 страници, печатени од две страни со хоризонтални линии на 2,5 см и истата е укорочена со корица во црна боја.

Образецот на регистарот е даден во Прилог број 1, кој е составен дел на овој правилник.

Член 5

На насловната страна на корицата на книгата во левиот горен агол со бели букви е отпечатен текст на името на центарот за социјална работа.

Во средина на насловната страница е отпечатен текст: „РЕГИСТАР“, а под него централно поставено: „на корисници на социјална заштита“.

Член 6

Страницата на книгата содржи девет рубрики, во кои се впишува:

- регистарски број на корисникот на социјална заштита;
- архивски број;
- дата на воведување во регистарот;
- единствен матичен број на граѓанинот - корисник на социјална заштита;
- име, презиме на корисникот и име на еден од родителите;
- адреса на живеење (улица, број и општина);
- остварено право од социјална заштита;
- датум на ставање во пасива и
- забелешка.

Пред почетокот на водењето на регистарот на првата страница во десниот долен агол, се забележува вкупниот број на страниците и се заверува со потпис на службеното лице и печат на центарот за социјална работа. Бројот на страниците го обележува лицето кое го води регистарот.

Член 7

Регистарот се заклучува секоја година со забелешка за редниот број на последниот упис, при што редниот број и годината се пишуваат со бројки и букви. Заверката ја прави лицето кое го води регистарот со ставање на свој потпис и печат на центарот за социјална работа.

Првият упис на податоци за наредната година се прави на првата наредна страница под реден број 1.

Регистарот носи ознака на службена тајна и се чува на начин кој обезбедува чување на службена тајна и заштита од злоупотреба, уништување и оштетување.

Регистарот е архивски материјал од трајна вредност.